

tidsskrift for digte og kortprosa

Slagtryk

maj 2013

Slagtryk - Tidsskrift for digte og kortprosa

nr. 4 - 2013

Ansvarshavende redaktion

Erik Scherz Andersen, Lasse Skjold Bertelsen, Mia
Kirstine Voss, Joachim Lykke Andersen og Eva Obelitz
Rode.

Kontakt

sendind@slagtryk.dk

Forfattere

Cecilie Lolck Hjort, Erik Kock, Victor Boy Lindholm,
Anne Sophie B. Mortensen, Cecilia Munkholt Andersen,
Martin Lykke Nielsen, Nynne Qvist Nyegaard, Ole
Olesen-Bagneux, Lasse Thorning Jæger, Line Toftsø og
Stine Vinther Larsen.

Udgiver

Kronstork

ISSN

1904-8165

Forside

Simon Væth

Opsætning

Erik Scherz Andersen

Copyright

Forfattere & Slagtryk

Først publiceret:

<http://www.slagtryk.dk/category/13-05/>

Martin Lykke Nielsen

Når livet mister sit plot

Organer fra hjernedøde

er en gave,

*vækkende og
voldsomt inspirerende.*

NÆSTEN LEVENDE

Hvornår er man død? Døde piger lyver ikke

Det betyder, at alle dine organer må bruges til transplantation.

mystisk, grotesk, dragende

Langt de fleste mennesker dør, fordi hjertet holder op med at slå,

Morskaben forplanter sig til læseren

ORGANER MÅ IKKE KØBES OG SÆLGES I DANMARK

med den fornøjelse, de fortjener.

Tag Livet med et nyt organ

DET TAGER KUN
EN UGE

AT BLIVE *'Næsten levende'*

Anne-Sophie B. Mortensen

I

Kæreste K, jeg lider af dysfori, spiser kødet af en citron med fingrene og foretager en hovedrengøring af krop og sind. Rasler i leddene, passerer endnu en chance og endnu en chance for at blive mere end blot et stativ af knogler.

Kvinde du er et stativ af knogler.

Menstruerende kvinde, du er et blik uden øjenvipper, at være blå i maj, gul i november. Uretfærdigheden i at mandens kød aldrig slides op, kvinden må slå sig til tåls med et slappere køn for hver dag der går. Det går kun opad herfra, det går kun nedad herfra, det går kun opad herfra. Dette er et ritual jeg foretager hver gang jeg drikker, knib øjnene sammen og –

en eller anden kastede pludseligt sit glas over skulderen, men det var vist ikke mig.

Scenen er en bar. At sørge for at have kortklippede negle, så følelsen af dine hænder, hårdt knyttet, ikke er mere smertefuld end så meget andet. Er ved at få en visdomstand så det spænder i hele kæften – den visdomstand æder sig ind på min mundhules landskab. Det blod der strømmer fra kønnets er ikke mere beskidt end det fra et sår på hånden, det husker jeg mig selv på. Mere scene, jeg skal bruge, mere scene end blot at;

scenen er en bar.

II

Scenen er en bar, nu har det farlige fået et navn, vaniljefarvede strande, i horisonten hueblos blanco, også alligevel ikke rigtig. Så er det alligevel ikke rigtig den slags bar, så er det alligevel nærmere diagonale linjer, der flugter med andre diagonale linjer i diskens træ, der flyder parallelt med gulvets brædder, der sjovt nok også består af en slags træ.

Så er det alligevel nærmere et dilettantisk forsøg på at beskrive den slags institution en bar, et bodega, et værtshus i virkeligheden er, den slags litterære aborter der bare konstant, er. Kæreste K, vi er aldrig mere på røven end at vi kan tage en taxa, lade natten gå i stykker, bryde op, for derefter at finde samling på ny, et blåt himmelvindue.

At forklare om nætterne, som en samlet enhed, at forklare hvordan gaderne løber i letforståelige mønstre. Hvordan de ben jeg går på, forsøger at stole på fortovet foran mig og et sæt skønne blottede arme i en udstrakt position. Hvordan en scene kan blive skabt uden sammenhæng, et par der snakker i kannapen i den lejlighed, jeg er til housewarming i. Hvordan man indser, at det er et hårdt job at være bartender og svært at dosere den korrekte mængde vodka danskvand til at lave en god, vodkadanskvand. Hvordan det kan blive en seriøs overvejelse at tisse i en køkkenvask, fordi der er en seriøs kø til toilettet, hvordan ordet seriøsitet mister al betydning på dette tidspunkt af natten. Hvordan jeg græder mit ansigt i stykker klokken seks om morgenen, hvordan to cykler kan sættes bagpå en taxa og man kan komme hjem og ind i sin seng uden at vide hvordan. Hvordan man kan tømme hele indholdet af sin mavesæk i en Margretheskål og blive forladt en uge efter. Hvordan ens ansigt kan føles så stift som en topmadras, et slags sejt stykke bark,

jeg prøver altså virkelig desperat at pudre desperationen væk. Hvordan jeg nu, syv dage efter, har syv dådyr med åbne mavesække som screensaver på min Macbook air. Et billede fra et af det danske militærs øve områder.

III

Kæreste K, jeg skal ud og drikke i aften, jeg glæder mig og græder, forstår mere og mere hvordan gråd er en social institution man kan gemme sig i, hvordan digtsamlingen, de sidste mange år har det handlet om børn, ikke handler om børn. I det øjeblik vi finder sammen er vi i gang med at forlade hinanden. Døden, der allerede til dels indtræffer ved fødslen, kroppens langsomme forfald, mit voldsomme fokus på min voldsomme hoftebredde. Skønne ubekendte arme i, Kære K, i nattelivet. Dunkende tømmermænd under en febrerrød himmel, men det er først flere timer væk, en hel nattesøvn væk lige nu, lige nu i nattelivet. Jeg læser pæn skønlitteratur om at blive forladt, en af os sover og ramt af ingenting. Nettet er et forfærdeligt sted, hvor jeg bevæger mig hen for at svælge i min egen sorg, i min egen følelse af at være erstattelig. Kæreste K, jeg lider af dysfori. Den skønne skønlitteratur er et dække, en slags mappe på min computer jeg kan tilføje dokumenter til, så titlerne er umiddelbart skjult ved første øjekast, en lækker følelse. Jeg drømmer om flere tv-kanaler, lange rækker af valg, en følelse af ligegyldighed som kun den store tv-pakke kan fremprovokere også måske årstidernes skiften. Hvad har jeg nået, hvad har jeg opnået. Man er ikke nødvendigvis et røvhul fordi man tager sit liv seriøst, man er ikke nødvendigvis en opblæst nar fordi man har en blog, man er ikke nødvendigvis ugenial fordi man bruger google som eneste litterære kilde.

Frygten for at være alene, erstatter ikke nødvendigvis frygten for at sluge piller, vi har fem forskellige slags smertestillende piller i skabet ved mikroovnen, vi har; kodimagnyler, ibuprofen, panodiler. Treo i forskellig farvede rør og paracetamol. Muskelafslappende, billig hvidvin, det lette anstrøg af urin i smagen, spidser læberne, hønserøv og –

det landskab, man gør til sit hjem i barndommen bærer man med sig i ansigtet.

Det er et well-known fact at alle i min alderskategori kun bliver grimmere fra nu af, det ligner januars virkelighed, her i centrum af min vinterdepression, manglen på spanske strande, de hvide byer vi så ofte drømmer om, forestiller os i horisonten.

III

Jeg placerer en 5000 lux lampe mellem skulderbladene; se de tydeligt fremtrædende blodårer mellem de blege bryster på den anden side. Den voldsomme gennemlysning af kroppen, noget der minder om neonfarver i den grålige hud, et angreb på alt hvad der er intimt. Jeg forstår ikke hvordan man kan tale om at tage til Prag, også tale om ikke at elske, sådan rigtigt. Jeg forstår ikke, hvordan alt hvad jeg ejer er midlertidigt, jeg forstår ikke at, alt hvad jeg har, bærer jeg hos mig. Eller også har jeg intet, en kalender fyldt med tal i hjørnet, eller enkelte tal, i hvert fald. Hvem har pillet ved himlen, omarrangeret månen og trukket lyset ud af dagene, blanke klodser stablet ovenpå andre blanke klodser, en form for virkelighed i januar. Når du cykler på amager, forfølges du af en rød, bugtende masse, varmen fra den eftermiddag vi tilbragte med ryggen mod radiatoren, støvhalen fra en komet.

Nu ser jeg, at jeg var meget ung, allerede dengang. Det klare frostvejr der blonder plænen, det klæder mit ansigt at befinde sig i kolde klimaer. Brintoverilte mod hårrødderne.

Min mor, der frotter hår i gangen af mit barndomshjem. De kraftige ben, arbejdsben, alle har et slags ophav, en genetisk arvemasse manifesteret, materealiseret, i en fysisk form som er, ens forældre. Det udmærket, som sådan, de grå stænk i min fars skæg, også her er døden tilstede, som den konstante ubekendte faktor, enhver kurve har et toppunkt, ikke engang ens forældre skal være sammen for evigt. Ægteskabet er også en institution, endnu en institution, i mit forsøg på at samle tingene under en fællesbetegnelse. Et forhold er en institution, et sted man kan proppe ting hen, aflagte ting man alligevel ville have stillet til storskrald. Det er virkelig ikke særlig sundt at erstatte det ene behov med det andet, at placere nye ting på støvede hylder, desværre er jeg endnu blot –

Victor Boy Lindholm

forfattertitler #1, min lille isprinsesse.

kære camilla läckberg
kære lille isprinsesse,
er det hvad prædikanten kaldte dig?
er det hvad stenhuggeren kaldte dig?
kære lille isprinsesse.
kære lille ulykkesfugl.
er du en lille ulykkelig tyskerunge?
er det hvad prædikanten har gjort dig til?
er det hvad stenhuggeren huggede i dig?
kære lille isprinsesse,
kære lille havfrue,
vogt dig for fyrvogteren.
vogt dit fyr.
vogt dit skællede hylster.
kære lille isprinsesse,
hvorfor blev dine titler pludselig så raffinerede?
snestorm og mandelduft.
mandelugt.
var det de sagde til dig i mørket?
at du duftede af mandler,
at du var en fin lille snestorm.
kære isprinsesse
var det hvad du kunne lugte i mørket?
mandelugt.
kære isprinsesse
hvad du skal frygte,
er smagen af fjällbacka,
og super-charlie
kære isprinsesse.

forfattertitler #2, kend mig som de glemte piger.

kære sara blædel
kald mig prinsesse,
du har kun ét liv
kend mig som de glemte piger,
hævnens gudinder.

kære sara blædel
kald mig prinsesse,
trods modvind
er det dødelig alvor

kald mig prinsesse.
kald mig prinsesse.
kald mig prinsesse.
det er dødelig alvor.

kære sara blædel
fortæl mig om grønt støv,
de glemte piger
og morderiske kogebøger.

kære sara blædel
skandinavien er meget,
mere end bare grantræer,

kære sara blædel
du er aldrig mere fri,
dødsenglen er:
claus meyer og
morderisk almanak.

kære sara blædel
kald mig prinsesse.
skandinavien er
paperbacks og
krimiplots.

kære sara blædel.
det her er dødelig alvor.
kend mig som de glemte piger.

forfattertitler #3, jeg kan ikke slippe disse tematiske analyser.

kære liza marklund,
er du klar til en nedtælling?

jeg læste i lang tid titlen på din roman, postkortmordene, som postmoderne. jeg følte mig skadet og desorienteret i det her samfund. frataget en slags uskyld ift. ingen relation til brevromaner.

kære liza.
på min samsung galaxy står der, at de franske brevromaner var vækstlaget for en spirende individualisme. på min samsung galaxy står der til højre af buddingevej og til venstre af nybrovej. so long human rights.

kære lizzzzzzard,
nyder du din plads i solen?
jeg tror ikke jeg forstår din 'debatbog', der findes et særligt sted i helvede for kvinder som ikke hjælper hinanden. jeg tror ikke, at jeg forstår den her form for kønskritik. kære liza marklund, findes der også et særligt sted for kvinder som hjælper hinanden? er det hvad din roman paradiset handler om? skal jeg se dine titler i en slags kontekstuel relation?

kære liza marklund,
jeg tror du ville få meget ud af at læse dante. der findes intet særligt sted i helvede. der findes kun tiltagende hedeølger.

kære liza marklund,
hvem er manden i dit liv?
forelskede du dig lige ind i et mareridt? forelskede du dig direkte ind i primetime? hvem er manden i dit liv?

kære mark, liza har brug for dig.

kære liza marklund,
jeg kan ikke slippe den her tanke om sort, hvid.

kære liza marklund,
jeg læste i sommers din roman, røde ulv. jeg opdagede for sent, at den er
filmatiseret.

kære,
vil du forklare de grundlæggende tanker bag asyl?
vil du forklare de grundlæggende tanker bag livstid?
jeg kan ikke slippe disse tematiske analyser af dine titler.

paradis.

—

helvede.

farver.

—

kontraster.

asyl.

—

livstid.

primetime.

—

‘mareridt’.

kære liza marklund,
på min samsung galaxy står der, at det her en sort roman. måske du vil bruge det
i din næste bog?

kære l&m,
husk at hjælpe kvinder.

forfattetitler #4, carsten jensen, hvordan finder jeg dig herinde på internettet?

kære carsten jensen,
velkommen på internettet.

kære carsten jensen,
har du virkelig set verden begynde? du har set verden begynde og jeg har set internettet begynde. jeg føler at vi har mange ting til fælles.

kære carsten jensen,
er vi de druknede eller er vi druknede?

kære cj (må jeg kalde dig det),
jeg har forsøgt at finde dine kontaktoplysninger. det er virkelig svært. måske er vi, jensen og de druknede resten?

kære carsten,
du er ikke på linkedin.

kære carsten jensen,
hørte du første gang et stjernesud i dine drømme? jeg drømmer primært om at blive internettets youtube korrespondent. jeg drømmer om al den krig jeg kunne reportere fra. jeg drømmer om #theinternetatwar og om at være med rasmus tantholdt i konfliktzonerne. jeg drømmer om at lave dramatisk klipning mellem lady gagas og justin biebers twitterprofiler. her kommer endnu et retweet og om at læse op fra popcrush.com, at justin bieber nu er sammen med rihanna. jeg drømmer om disse lyse dage på internettet.

kære carsten,
jeg forstår ikke hvorfor du har skrevet en bog med titlen, virkeligheden bag vi, de druknede. det minder mig om en slags fraklip eller en slags undskyldning eller

udredning for, at hvad du fortæller er sandt. carsten, jeg synes at det virker meget lidt virkeligt og meget lidt ærligt.

kære carsten jensen,
jeg tror ikke, at du vil kunne lide mig. jeg har kun læst forsømmelsernes bog, og jeg synes at den havde meget lidt med forsømmelser at gøre.

kære carsten,
har du nogensinde virkelig forsømt?

kære jensen,
jeg tror, at dine poetiske titler skjuler en meget bitter lyriker. kom hjem til mig, så drikker vi kaffe, spiser sure orme og skriver internetpoesi. det er meget nemmere og føles meget ærligt. internettet bang, bang, bang.

kære carsten jensen,
efterlad dit telefonnummer i kommentarfeltet.

kære carsten jensen,
bare rolig dine titler er dejlige.

forfattertitler #5, hanne vibeke holst har skrevet børnebøger, før hun blev feminist.

hajsa majsa,
du skal,
skal
ud af røret majsa.
mor er løbet hjemmefra.

du er alene.
til sommer.
får du
nattens kys og chicken.

nu må du finde,
hjertes renhed
og
thereses tilstand,
i det virkelige liv
som en lykkelig kvinde.

til sommer kommer undskyldninger.
til sommer bliver du en rigtig kvinde.

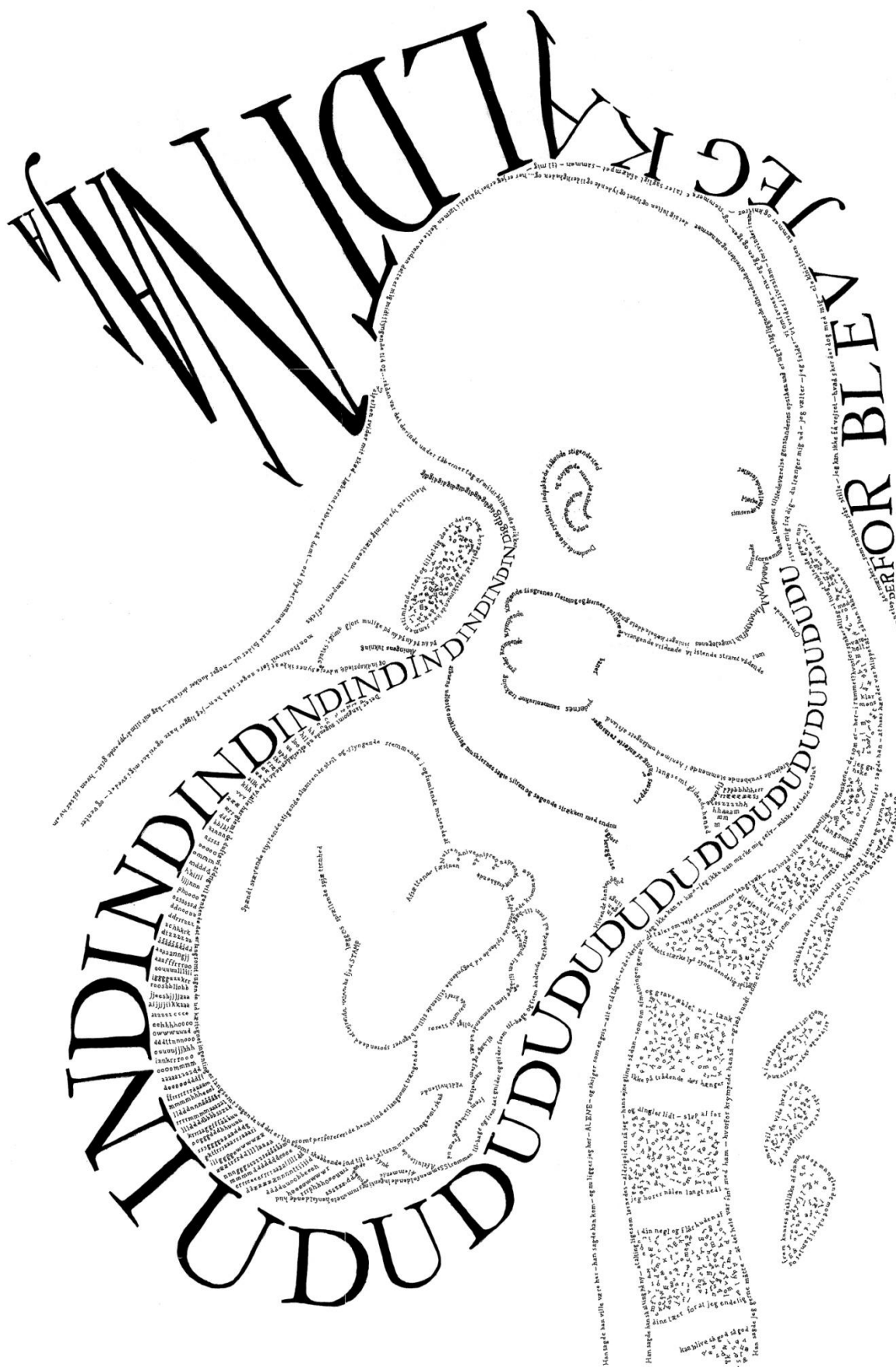
hejsa majsa.
du skal ud af røret majsa.
du er alene.

sæt din lid til
kronprinsessen,
som er kongemorder.
din mor er blevet et dronningeofter.

hajsa majsa,
til aften er der chicken og undskyldninger.
hajsa majsa.
til sommer majsa.

Ole Olesen-Bagneux

Livshjulet - fire kalligrammer

Slagtryk. Maj, 2013 - s. 17

Erik Kock

Uden titel

uden homoseksuelle flygtninge pædofile indvandrere indsatte rockere
kræftramte autonome efterladte singler indlagte alkoholikere afskedigede
studieværter torterede forfattere statsløse soldater udgør denne film en
minoritet; således udenfor deler den skæbne med de udeladte som den hermed
chanceløst slutter sig til.

Som under snedriver

som under snedriver
lyses mørket op ovenfra
månen glider frem for øjet og med den
en stivnet flok silhuetter tvunget op når
natten skæres ud i
sort og hvidt med tiden og
tilfældet bestemmer sig for
dette mønster af mørke og lys
som under snedriver
dette mønster af mørke og lys
tilfældet bestemmer sig for
sort og hvidt med tiden og
natten skæres ud i
en stivnet flok silhuetter tvunget op når
månen glider frem for øjet og med den
lyses mørket op ovenfra
som under snedriver

Nynne Qvist Nyegaard

Naturlige reaktioner

Mærker du også brystet gå op i en spids
hver gang vandmassernes himmelflugt
smører Månen med lige dele frost og Palmin?

Bliver dine øjne også varme og spændte
af at være vidner
til efterårets tyndslidte, afholdte skalaer?

Cecilia Munkholt Andersen

II

På gaden går jeg helst med hastige skridt. Om skuldrene skal frakken ligge tungt. Kroppen er svøbt i tykt, vævet stof. Det kræver et angreb at få foret til at makke ret, det grønne til at omslutte kroppen. Brostenene ligger løst, men trods støvlernes svære lædersåler, absorberer mine skridt alligevel brostenenes vippende bevægelser, som lader min gang få en vakkelvorn karakter. Blikket, som før var fæstnet til himlens ensartede grå overflade, bliver tvunget i en anden retning: Imod mig kommer en midaldrende mand. Jeg læste for nylig at mennesker, som passerer hinanden på gaden, allerede påbegynder en kommunikation ved 30 meters afstand. Hvis jeg ikke var blevet frarøvet mælet, så skulle jeg tale ved 60. Utvivlsomt ville jeg brøle! Ved indgangen til dagligvareforretningen skilles dørene automatisk. Efter min indtræden mødes de igen bag min ryg. De rører knapt hinanden, men de gør det hyppigt. Omstændighederne vil, at de dag ud og dag ind må mødes og skilles, berøre hinanden sporadisk og fortsætte deres uforløste relation.

III

Klokken er 01.43. Du sidder uroligt på stolen. Det gør du altid, når regningen skal gøres op, og det skal afgøres hvem der skylder hvem hvad hvor meget. Vi bryder af, går langs Gothersgade. Du lægger armen om min skulder. Frakkens tyngde er mere overvældende end vanligt, jeg synker ned i knæene. Da vi når Boltens Gård, står en dreng udenfor palæet og smiler kækt i vores retning. Han må være omkring 9 år, en lille fyr iført butterfly, jakke og skinnende sko. Mine hæles smælden mod fundamentet lyder mere atonal end nogensinde, de skælder virkelig ud.

Lasse Thorning Jæger

Y stå op

Stine Vinther Larsen

En god start på dagen

Kysser dine støvede læber. Din fod er en frossen mælkekarton.

Orkanen forvirrer sig selv, og døren er bygget af velour.

Lyset trænger igennem, når trompeter smelter.

Hendes hår ligner en laksefarvet puddel. Hun har en radiatorlugt omkring dig - og bruger snot som shampoo. Graffiti på mågestel.

Vi eksisterer for at bevæge os – det finder vi ud af, når vi står stille. Jeg kan være meget dominerende, når jeg ikke vil være det. Opera i et drivhus.

Du er bange for overhovedet at forsøge, men anerkender det. Han er hudløs, består af knogler og der er intet skind mellem ham og verden. Jeg er 23 år og ved ikke, hvor gammel jeg bliver. Målstregen er døden – why the fucking rush.

Du modtager en pakke, der er bundet sammen som en syntaks, der forbinder tekst og verden. Skyerne bevæger sig som en teenager på en rulletrappe.

Jeg kigger på en myg, der bokser.

Negleknogler. Kaffestrand og et hav af fugtighedscreme fyldt med døde flamingoer. Dine øjne er grapefrugter, oplyste karruseller i flettede systemer. Gad vide om der nogensinde er opstået kærlighed mellem en vinduespudser og en iagttager?

Sammen – vi er en verden sammen. I dag er alting halvt, en ørken af øjne. Det er et fantastisk tilfælde, at du og jeg taler det samme sprog.

Jeg er en planet, Saturn et menneske. Jeg ved ikke, hvad det vil sige at være antidemokratisk – antidemokratisk – ifølge hvem?

Du er en pudekamp i en boksearena. Det regner sort, og jeg holder penge som gidsler. At vågne er at vente. Når man stopper med at vente, er man død.

På vej i bussen hører jeg en mand sige - i stedet for "ha en god dag" – "skab en god dag". Godmorgen.

Cecilie Lolk Hjort

Tredje luderdigt (lille skab i mørket dér)

skab skab lidenskab bordellet er det lille skab jeg gemmer min narnia i. dette er kun et lummert stykke dobbeltbetydning hvis du ønsker at det skal være det whatever floats your boat honey. livet er en lummer dobbeltbetydning hvis du ønsker at det skal være det, eller en svalende eller begge dele temperaturen er ligegyldig global opvarmning starter med kolde vintre mine hænder er kolde men jeg varmer dem på dig og lægger dine frysende hænder på mig gensidigt smeltende poler som et benzindrivende roadtrip langt ind i ligegyldigheden overfor den store sammenhæng, jeg slipper alle mine giftige gasser fri som stjerner som en blæksky bag min røde sportsvogn med tusind arme flagrende omkring sig intet skal gå uberørt ingen isoleret og ingen andre besudlet af mine affaldsstoffer end den myndighed der p.t. jagter mig, sådan vælger jeg mine kampe mine toiletter at kaste fortiden op i, du siger at mine faste øjne på den der står foran mig er tegn på egoisme, at jeg skal slippe de to hænder for at mærke de syv milliarder om mit hjerte men store betjent, one-way mirror on the wall, du hvis ansigt pryder min nethindes ældste fremkaldelse af min mor, din varme er ikke den jeg mærker mod mit bryst når jeg åbner den bildør der sluser menneskeheden desinficeret ind i min hjerne, din varme er den blæselampe der brænder åbne sår som et eksperiment et forsøg på at rense al personlighed væk til kun drømmen om kvinden af kold marmor er tilbage og så kan vi begynde forfra med pygmalion på bordellet, hvor historien dog gentager sig som en centrifuge af omhyggelig vask fulgt af gensidig besmudsning du bestemmer programmet jeg er blot den temperatur du indstiller maskinen til jeg er blot et lille spejl mod dit lys, alle betydninger alle kroppes temperaturer kan og bliver samlet ind i denne min hemmelige hule med bindevæv som store stykker lagen hængt til tørre og så bundet sammen og firet forsigtigt ud af samfundets vindue, dette er ikke en fest dette er ikke en invitation til leg, dette er den gidseltagning jeg er født ind i, et samfund der spænder sine tusind muskler omkring mig i et samhörigt suk af ufrivillig magt velkommen til verden her er den labyrint du skal kæmpe dig igennem for at finde osten og spise den og så kaste den op igen fordi mus faktisk ikke kan tåle store mængder ost og faktisk heller ikke er specielt interesserede i ost hellere agurk og havregryn og små rugbrødsadder med leverpostej, men et samfund kan ikke bygges på brød alene mine mavefornemmelser ikke typiske ikke gamle nok til den historie der må

fastholdes for ikke at tabe tråden som en streg i regningen som et reb gennem labyrinten firet bag mig som en hale i tilfælde af at målet er værre end rejsen og jeg skal finde tilbage til det hul jeg kravlede ud af, dette er kun et lummert stykke innuendo hvis du ønsker at det skal være det hvordan din båd nu end flyder på den gensidige ligegyldigheds hav, dette er det fort jeg bygger når jeg er omringet af familie til alle sider det sorte får der tæller mennesker for at holde sig vågen om natten, jeg har det sorte bælte i fravalg åh store fangevogter der står i tusmørket og jonglerer med folkets ting, hvis du vil befri mig fra åndens fængsel så terp mine ord som et traume du må arbejde dig igennem som snestormen der aldrig stopper og aldrig flytter sig, lær forskellen på den lidenskab hvis blik brænder huller i mit ansigt og den lidenskab der sænker øjenlågene og holder mit hjerte blidt og uendeligt forsigtigt indtil jeg selv trækker mig tilbage med et lykkeligt opgivende suk, alle skyskrabere alle kirker er bygget af de tomme skaller fra skabe nogen engang har spændt sine autonome muskler i som kæber som knibeøvelser, nu babylonstårne himmelvendte koraller af tusinder af livsstiles skeletter med en ost som en julestjerne på toppen, lille spejl i armene mine se på mig nu, glem traditionens faste greb om dit hjerte som kødfars at fodre højtiderne med, grib pubertetens sortmagiske øjeblik, vend dig fra de gaver der er forudbestemt for dig og se at her er et skab her er en krop her er en port at gå igennem uden at åbne den, her er gennemgang gennemtræk til det du altid forestillede dig at der var bag den sidste låge i julekalenderen bag din mor når hun gemte hænderne bag ryggen først i december og om natten lige før du faldt i søvn bag **skabets hemmelige dør**

Line Toftsø

*

Det forbandede obsidian
forkullet af feber
burnt brilliant by fever
brændt til perfektion æder
se hvordan: æder
en rytme opløsningen
jeg optager den på en trådrulle
en knude for hver omgang og
hver knude irriterer min sarte hud

jeg tager ikke let på den slags
klagende lyde stirreblindhed
eller svedne pletter

men skriger skriger
som en usund hysterisk baby
som en by der er ny
eller en frossen mark
skriger lys skær
alt det jeg ødelægger
imens et orkester stiller op

jeg danser jeg danser ikke
danser danser ikke
visse valg gør os fortvivlede.

*

Hvis man siger kodeordet
skifter man farve
siger du kodeordet

aftenhimlen er løftet løsnet
mørket det sortrøde sover
man mærker kun spændingen svagt sitrende
fra myrernes led
som de nu engang er
sammenholdt af magnetisme

kodeordet siger du

jeg kan sagtens udholde kun at se på
se: jeg bevæger kun øjnene nu
og forresten:
jeg bruger rød som neutral.

Indholdsfortegnelse

Forside af Simon Væth

Martin Lykke Nielsen	Når livet mister sit plot	s. 3
Anne-Sophie B. Mortensen	I - IIII	s. 4
Victor Boy Lindholm	forfattertitler #1, min lille isprinsesse.	s. 8
	forfattertitler #2, kend mig som de glemte piger.	s. 9
	forfattertitler #3, jeg kan ikke slippe disse tematiske analyser.	s. 10
	forfattertitler #4, carsten jensen, hvordan finder jeg dig herinde på internettet?	s. 12
	forfattertitler #5, hanne vibeke holst har skrevet børnebøger, før hun blev feminist.	s. 14
Ole Olesen-Bagneux	Livshjulet - fire kalligrammer	
	Fødsel	s. 16
	Dreng	s. 17
	Cancan	s. 18
	Mand	s. 19
Erik Kock	Uden titel	s. 20
	Som under snedriver	s. 21
Nynne Qvist Nyegaard	Naturlige reaktioner	s. 22
Cecilia Munkholt	II	s. 23
Andersen	III	s. 24
Lasse Thorning Jæger	Y stå op	s. 25
Stine Vinther Larsen	En god start på dagen	s. 26
Cecilie Lolk Hjort	Tredje luderdigt (lille skab i mørket dér)	s. 27
Line Toftsø	To digte	s. 29